

WAMPEX 2016: 4 en 18 november, 2 december

De 41^e WAMPEX ging van start vanaf Recreatiecentrum Ronostrand. Ook in 1991 ging de Opsterlandse WAMPEX hier van start. De route van deze uitvoering was uitgezet in de regio Een - Steenberg - Haulerwijk. In totaal was de lange route 27.2km, de korte route mat 22.9km. Er waren 9 stempelposten onderweg, waarvan 8 in de korte route.

Bij deze uitvoering werd het 25 jarig sponsorschap van Taxi Moll uit Gorredijk gevierd. Na WAMPEX I werd een fototaart en een oorkonde aangeboden. Foto: Sietse de Boer.

Route 1 werd bij de gele basisinstructie verstrekt in puzzelvorm. Wie deze oploste verliet de start via de hoofdingang en zocht de post rechtsaf op het strand. Opvallend veel groepen wisten dat niet op te lossen.

Bij post Strand was een militaire oefening opgesteld compleet met drijvend geschut. De flikkerlichten gaven aan wanneer er water werd gespoten. Na 5 seconden spuiten gingen de pompen steeds 20 seconden uit. Wie dat opmerkte kon risicoloos langs het geschut varen. Voor wie dat niet had opgemerkt was het pech of geluk. De 'ducks' meerden aan bij Post Papa Alfa. Deze post is jarenlang bemand door Johannes en Rennie van der Burg. Helaas heeft Rennie enige jaren geleden afscheid moeten nemen om gezondheidsredenen. Bij deze uitvoering neemt ook Johannes afscheid. Hij maakt daarmee 10 jaar vol als vrijwilliger.

Papa Alfa verstrekte de boekjes en dan leidde route 2 in zuidelijke richting naar de VOC schepen, die waren gemaakt op basis van een kunstmestsilo. Eén van de boten was lek, maar deze werd met een lenspomp drooggehouden. De zonnige route leidde naar een achter ingang van Ronostrand (memorie 1). Letter 2 (de eerste letter) hing op deze route.

Route 3 was de omgedraaide route. Er moest worden begonnen met flippo 6. Flippo 4 was opgehangen in het terrein. Hier was ook letter 3. Wie ondanks de drassige omstandigheden de 'Na 50m linksaf' wist uit te passen, kon de volgende route vinden.

De geluksroute was uitgezet met klavertjes 4 en klavertjes 3. Op beide varianten hing een letter 4. De route eindigde bij een hoefijzer. Deze hing aan een paal die ook als memorie 2 bekend was gemaakt, de oorspronkelijke eindemarkering voor dit routenummer.

De klokroute was uitgezet met tijdstippen in verschillende cijfersystematieken en lettertypes. Omdat de 185m lastig af te passen was, is bij de proefloop besloten een extra aanwijzing te plaatsen in de vorm van een klok: 4:38u. Vanaf dat moment was er discussie mogelijk of het daar nou makkelijker of moeilijker van was geworden. Over het algemeen genomen was het op de klokkenroute niet drukker dan normaal. Letter 6 hing bij 12:00uur: terug!

De rode reflectoren van route 6 leidden via een cichorei-akker, bossages en een maïs-akker naar het begin van de volgende route. Route 7 was de coördinaat-route. Deze leidde via semi-verharde wegen naar memorie 3.

Memorie 3

De prehistorische route (8) bestond uit plaatjes van de Flintstones en richtingaanwijzers naar Bedrock. Onderweg hingen radio's waaruit de tune schalde. Post Steenberg en zat in het huis van de Flintstones, bij Hunebed D1. De toneel/spoelgroep was deze keer gestoken in Fred en Barney kostuums.

De eerste aanwijzing van route 9 (Cyrillische route) in Cyrillische cijfers was in drie gedeeltes verborgen in het hunebed. Omdat dit cijfersysteem een zogenaamd additief getalstelsel is, kunnen de tekens in willekeurige volgorde worden aangeboden. Wie de kompasstand juist oploste, vond het bordje in de akker. Hoewel dit het eerste bordje in de route was, was het de tweede aanwijzing. Vandaar de cyrillische 2 (B).

Het ontwerp is gebaseerd op de afbeelding van het hunebed van D1, Steenberg, Steenberg, Nederland

Memorie 4

De cyrillische route eindigde bij een nep-hunebed aan de Meeuwenweg (memorie 4). Veel groepen deden een poging om daar met route 12 te starten. De eerstvolgende route in het boekje. Na enige tijd drong dan door dat eerst de aanwijzingen van route 10 en 11 nog uitgevoerd moesten worden.

Route 10 bestond uit 15 aanwijzingen die waren opgenomen in de computer presentatie bij de start. Vanwege het grote aantal sporen en paadjes in deze bossages (Zuursche Duinen) was deze route uitgezet met kentekencijfers voor wat extra houvast. Letter 9 hing op deze route.

Vanaf de "10" kon route 11 worden gevolgd. Deze was als klein eerbetoon aan sponsor Taxi Moll uitgezet met blauwe taxiplaatjes. De vetgedrukte hoofdletters in de tekst op het startbord vormden geen lastige puzzel, al moest de aanvangsrichting (OZO) wel foutloos worden overgenomen, want het eerste plaatje zat aan de andere kant van de vlakte. Letter 10 zat op deze route.

Route 12 was aanvankelijk een probleem, aangezien het een traject was van ruim 1 kilometer rechtdoor, zonder alternatieven, met nauwelijks afslagen.

Het concept van "het bij stukje en beetje verstrekken van informatie" heeft uiteindelijk geleid tot het plaatsen van telefooncellen met telefoons, tips en

puzzeltjes en een live bemande telefooncentrale die de groepen van informatie voorzag. Op een houtje touwtje manier is dit bij de proefloop getest en het bleek werkbaar.

Met stip de meest tijdrovende route in de voorbereidingen, die we niet op deze manier hadden kunnen maken zonder de geweldige inzet van de Re-enactmentgroep "Dienstplicht Koude Oorlog" (DKO). Neem maar eens een kijkje op www.41dko.nl. Ten behoeve van deze route is ruim 3.5km kabel gelegd vanaf de postlocatie tot in elke telefooncel. Post Noordeind zat aan het einde van de route in de DAF, die velen misschien hebben herkend uit de 2015 WAMPEX. Toen stond hetzelfde voertuig op de route, ter opluistering van de post Trimunt ('allo 'allo).

Letter 11 hing in de praatpaal, die wij betitelden als 'cel C'. Vragen of de codes op de bordjes (12A, 12B, etc) nog betekenis hadden? Ja zeker! Die codes gebruikten wij zelf om aan te geven in welke cel het bordje hoorde. Verder had dat geen betekenis voor de routeaanwijzingen.

De laatste aanwijzing in 'cel D' werd niet live verzorgd. Deze telefoon leverde een ingesproken boodschap: 19:22u was een aanwijzing om het pad (op die plek) rechtsaf te verlaten. Wie het technisch helemaal goed deed, luisterde éérst de telefoon af, verliet het pad, bezocht de post en zocht dan (op de akker, want je had het pad verlaten) naar het begin van de volgende route. Hoewel een redelijk aantal groepen toch weer rechtdoor liepen, ging het best goed. Een fout-wampie op het zandpad zorgde dat de schade beperkt bleef.

Route 13 was uitgezet met groene reflectoren. Deze waren bij de eerste twee edities zeer goed te zien, in tegenstelling tot bij WAMPEX III. Door ijsvorming was toen alle reflecterende materiaal beslagen met ijs. Ondanks felle zaklampen was de reflectie minimaal. Letter 12 hing in het perceeltje met de kalfjes aan de Hoofdweg. De route was daar om de afrastering heen uitgezet. Wie het knikje in de route niet opmerkte, liep op een verkeerde plek naar de weg, miste de letter maar kon de route dan wel weer verder volgen. De route eindigde bij twee groene reflectoren, vlak voor een zandpad.

De oleaatroutte (14) leidde via een aantal historische paden door de landerijen naar de Vennootsweg. De ontbrekende paden, door herinrichting en beplanting, waren voorzien van kleine reflectoren waardoor ze toch min of meer herkenbaar waren.

De striproute (15) was uitgezet door het bos van gemeente Noordenveld en Vereniging Natuurmonumenten: De Marke van Een. Ongeveer 1km slingerpaadjes door een leuk bos leidde naar de Haulerwijksterweg.

Route 16 was aanvankelijk gepland als kompasroute maar daar hadden we al een aantal van. Daarom is hier na de proefloop nog gekozen voor knipperlichten. Vandaar ook dat deze route op het startbord hing. De aanvankelijke 'bruggenroute' was nu een knipperlichtroute. Evenwel nog steeds voorzien van twee drijfbruggen: 16.1 en 16.2. Deze bruggen (in route 16!) waren de eerste oversteken

in de hele route. Het is opvallend hoe weinig water er in Drenthe te vinden is. De oversteek 16.2 in de Schipsloot is een van de meest besproken bruggen in deze WAMPEX.

Route 17 was uitgezet met EU logo's. Letter 15 hing op deze route. Deze leidde een klein stukje langs de Schipsloot, door een bossage en via de Bieuweg naar de gelijknamige post. Hier was het klimnet opgehangen over een hoofdwatergang.

Vanaf post Bieuweg liep de Friese route naar post Elleboogsvaart. Onderweg lag de 'brug naar Friesland' met de pompeblêden, op de provinciegrens. Letter 16 hing op deze route.

Bij post Elleboogsvaart lagen (op ruim 14 na Ronostrand) weer vlotten. Deze waren met opzet enigszins labiel uitgevoerd. Stabiel genoeg voor een hele groep maar voorzichtigheid was geboden! Slechts 1 groep kapseisde met het hele vlot tijdens WAMPEX I.

Route 19, Operatie Amherst, deed eer aan de historie van de betreffende landerijen. Toevallig in dezelfde percelen landden in 1945 de parachutisten van het Franse leger. Een bijzonder verhaal met diverse lugubere details die we voor de gezelligheid niet in het routeboekje hebben opgenomen. Liefhebbers kunnen op internet te kust en de keur verslagen en verhandelingen lezen over de gebeurtenissen van toen.

In route 19 lagen 7 balken/bruggen en dat resulteerde in evenveel kompasslagen met Romeinse cijfers. Wel een mooie symmetrie: de para's die de bruggen moesten opzoeken en beschermen en de WAMPEX-ers die van brug naar brug trokken om de route te volbrengen. De route werd opgeluisterd met vliegtuiggeluiden. Letter 17 hing op deze route.

Route 20 was uitgezet met de welbekende hartjes. Letter 18 hing op deze route. Daarna volgde de route met de pestkaarten (21), met een dwaalspoor, tot een joker. Twee letters 19 hingen op deze route. Eentje op de juiste variant van de route en eentje op de verkeerde. Vanwege wat vernielingen bij WAMPEX I, is letter 19 niet meegeteld voor die avond.

De kentekenplaatjes van route 22 leidden naar een extra aanwijzing in het park in Haulerwijk. Met die tips konden de witte plaatjes van route 23 worden gevonden, letter 20 en ook post Haulerwijk.

Deze post registreerde de groepen die de lange route deden. Voor ons de zogenaamde lus-post. Deze post registreerde de short-cutters.

Via de hangmat liep route 24 met breaklights door de biologische kwekerij De Hagen aan de Slotemaker de Bruineweg.

Een bijzonder landschap, zo'n boomgaard en daarachter het perceel met kruisbessenstruiken.

Route 25 was uitgezet met QR codes. Bij WAMPEX I was één van de bordjes aan de verkeerde kant van de sloot beland. Altijd onhandig als de uitzetters de bordjes zelf niet kunnen lezen. Oplettende deelnemers wezen ons op dat

foutje. 'Bedwing de brug' was de aanwijzing ná de brug. Dat hebben we voor WAMPEX II hersteld. Letter 22 hing in deze route.

In de Sudoku puzzel ontbraken juist alle kompasstanden in de route (26). Een klein slingertje aan het eind was nodig omdat koersen tussen 99 en 111 graden niet kunnen worden gemaakt in de puzzel, door de ontbrekende nul. Wie hem goed oploste pikte letter 23 op en kon de geel-zwarte lintjes volgen door Tuincentrum Wesstra aan de Slinke in Haulerwijk. Weer een bijzonder landschap, zo'n kwekerij. De route leidde naar de post Slinke waar 'halve-groeps vlotten' lagen. Hoewel niet iedereen de vlotten bemande met 4 personen, waren ze daar wel toe in staat.

De kortste route in deze WAMPEX was nummer 28: korte chocoroute. Deze was nog geen 100m lang en leidde van post Slinke naar de chocopost bij de gastvrije fam. De Jager aan de Elleboogsvaart.

Route 29 was uitgezet met LEDs om op dit particuliere terrein flexibel te zijn met de vertrek-routing. Je weet nooit wat er moet veranderen na een eerste of tweede WAMPEX. De paar LEDjes leidden naar het begin van route 30: Rondje Kosmos.

Met behulp van een sterrenkaart van het noordelijk halfrond konden de kompasstanden worden bepaald die nodig waren voor het vervolg

van de route. De route eindigde bij een brug over een brede watergang. Door opvriezing was deze brug zowel bij WAMPEX II als III glad. In ieder geval één groep viel uit bij deze brug toen een aantal personen te water raakten bij het oversteken. Nadeel was dat het water ca. 1m lager stond dan de maaiveldhoogte.

Route 31 was uitgezet met de logo's van gemeente Ooststellingwerf en leidde naar de provinciegrens tussen Drenthe en Friesland. De route leidde door weilanden, een pad en (100m voor het einde pad) nog een klein stukje over een maisperceel. Letter 25 zat op het maisperceel in de eindfase. Wie het pad tot het eind volgde en dan de Drentse vlag op zocht, miste deze letter.

Wie alleen de vlaggen volgde van de Europese leden van de G7, liep in route 32 langs de juiste letter 26. Anderen liepen langs de vlag van Rusland, de VS, Canada en andere niet-Europese landen. De route eindigde bij post Vennootsweg. Een gekruiste touwbrug en de houten junglebrug waren hier opgehangen.

Route 33 was een oleaat over een gespiegelde luchtfoto. Deze leidde naar de laatste post in de WAMPEX: post Schansweg, gesitueerd in de Zwartendijkster Schans van Stichting Het Drents Landschap.

Route 34 werd hier verstrekt. Verlaat de schans richting "W". Daarmee werd de "W" op het kompas bedoeld. Het had ook gekunt zonder ". Bij WAMPEX I zat de post door een misverstand niet op de schans, maar ervoor. Door het routebordje wél op de schans te plaatsen, bleef de routebeschrijving kloppend. Verwarrend waren evenwel de vuurpotten waarmee de schans werd verlicht. Deze hoorden niet bij route 34 maar werden wel als zodanig beschouwd. Door een kleine tekst aanpassing én het verplaatsen van de post naar de schans, waren deze problemen bij WAMPEX II en III opgelost. Voor het geval de fakkels uit zouden gaan vanwege wind of regen was één woord uit route 35 als losse letters opgehangen langs het traject naar memorie 9.

Memorie 9

Route 35 leidde langs een watergang in ongeveer noordelijke richting. Verderop hingen de witte reflectoren door een bos. Waar het bos overging in open terrein hing de eindmarkering: twee witte reflectoren.

De Oostelijke route (36) liep door een lang heideperceel. Onderweg werd de Amerika overgestoken. Bij de volgende asfaltweg (ook Amerika geheten) begon de volgende route.

De grote kentekenplaatroute (37) liep door de bossen ten zuiden van Ronostrand. Letter 27 hing op deze route en eindigde bij de "Z".

De maanstanden van route 28 zaten dicht bij elkaar. LA; RA; RD; LA, allemaal binnen 200m. Wie De 40m en de 10m niet uitmat liep te ver door en betrad Ronostrand weer via het hek van memorie 1. Dit was ook een weg naar de finish. Letter 29 hing echter aan het bospad met de vele W's. De route eindigde bij het klaphekje.

Vorig jaar als eerste, nu als laatste: de videoroute. Door het klaphekje, bij een kruising rechtdoor, bij klinkers linksaf, bij een kruising rechtdoor, rechtdoor langs het toiletgebouw, via het terras naar de finish.

Een rondje WAMPEX van 27.2km. De korte route was deze keer slechts 4.3km korter: 22.9km. Opmerkelijk is het feit dat hoewel van de 27.2km route maar liefst 21km in Drenthe lag en 'slechts' 6 km in Friesland, er van de 32 balken/bruggen in het terrein slechts 5 in Drenthe lagen en 27 in Friesland.

We danken alle meewerkende eigenaren aan deze WAMPEX heel hartelijk voor hun gastvrijheid. In totaal verschenen 1577 deelnemers aan de start in 284 teams.

Als organisatie kijken we tevreden terug op een rustig verlopen evenement.

Bedankt voor alle leuke reacties.

Op foto vlnr: Hendrik Jan Kiers; Germ Brouwer, Martie van der Veer; Hendrik Kiers; Douwe Boonstra, Wolter Nieuwland, Jarno Meier. Een laatste foto-moment 's ochtends rond 9u na WAMPEX II.

Graag tot volgend jaar,

Hendrik Jan Kiers

Dit document kan door foutjes of suggesties nog gewijzigd worden.